

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

«Μπαμπά! Μπαμπά!» έλεγε η Ειρήνη χαρούμενη. Σε λίγο το όμορφο προσωπάκι με τα γλαρά μεγάλα μάτια και τις καστανές μπούκλες ήταν ολοζώντανο στο χαρτί. Το έδειχνε λέγοντας γεμάτη χαρά. «Ειρήνη!»

Ο Μηνάς άρχισε να μαστορεύει και οι γυναίκες έκαναν ετοιμασίες για την επίσκεψή τους στη φυλακή. Η Ασπασία τις συμβούλεψε να μην του πάνε τίποτα καινούριο γιατί τα αρπάζουν οι επιτήδριοι. Παλιά καθαρά ρούχα και παλιές καθαρές κουβέρτες. Εκείνη θα του ετοίμαζε το φαγητό. Θα έσφαζε ένα κοτόπουλο και θα το μαγείρευε με κυλοπίτες από το Αηδοκώρι.

*

Είχε περάσει μια εβδομάδα από τη μέρα που έγινε η «μάχη των Αθηνών» και ο Μηνάς δεν είχε αναπαυμό. Διάβαζε τις εφημερίδες που οργιάζαν ενάντια στους βενιζελικούς και βαριοθυμούσε. Έγραφαν κάθε μέρα για τρομερές ανακαλύψεις στοιχείων συνομοσίας στην οικία του Βενιζέλου, καθώς και στο Δημαρχείο που ενοχοποιούσαν τον δήμαρχο Μπενάκη. Εκείνη την ημέρα, Παρασκευή 25 Νοεμβρίου, δημοσιεύτηκε επιστολή του Βενιζέλου στον στρατηγό Κόρακα που έδινε οδηγίες για επανάσταση στην Αθήνα σε συνδυασμό με την προέλαση των συμμαχικών αγημάτων. Ήταν το αποκορύφωμα πιστοποίησης της συνομοσίας και προδοσίας του Βενιζέλου. ΕΧΟΜΕΝ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ, έλεγε ο τίτλος της εφημερίδας.

Την πέταξε νευριασμένος. «Είν' πλαστή η επιστολή», είπε μέσα του με σιγουριά. Στάθηκε στο παράθυρο και αγνάντευε την βροχή που έπεφτε καταρρακτωδώς. Αναπολούσε τις συζητήσεις που είχε με τον ξάδερφό του τον Ανδρέα για την πρόσφατη ιστορία της χώρας: τον καταστροφικό πόλεμο του '97, την ελπιδοφόρα επανάσταση του 1909, τις δημοκρατικές αρχές του Βενιζέλου και τα οράματά του, την αμείλικτη ολιγαρχία και τον άτεγκτο παλαιοκομματισμό που εκμεταλλεύτηκαν τους «επίστρατους», άγουρα παιδιά, και τους μεταμόρφωσαν σε φανατικούς ζηλωτές για να εξασφαλίσουν την εξουσία τους.

Θα ήθελε να συζητούσε με τον Ηρακλή. Θυμήθηκε τη συζήτηση που είχαν στο αποχαιρετιστήριο γεύμα του Στέλιου. Ήταν τόσο προγνωστικά τα λόγια του. «Μας έχουν στο στόχαστρο. Είναι έτοιμοι, ανά πάσα στιγμή, μ' ένα γνέψιμο του βασιλιά, να μας σφάξουν όλους. Κινδυνεύουμε μες στα σπίτια

μας». Του έλειπε εκείνη η παρέα που τον εμπύχωνε με τις φιλελεύθερες ιδέες της και την ανθρωπιά της. «Πρέπει να καταλάβω καλύτερα ετούτη την κοινωνία», είπε μέσα του και ξανάρχισε να διαβάσει την εφημερίδα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ - ΜΑΤΑΙΟΣ Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΘΟΡΕΩΝ

Προς τα στρατεύματα της φρουράς Αθηνών και τους άλλους πολεμιστές. Με καρδιάν εκχειλίζουσιν από ευγνωμοσύνην σάς απευθύνω κατά διαταγήν της Αυτού Μεγαλειότητος του Βασιλέως και Αρχιστρατήγου, τα συχαρητήρια και την ευαρέσκειάν μου διά την παραδειγματικήν υμών συμπεριφοράν, κατά τας αλψμονήτους ημέρας της 18ης και 19ης Νοεμβρίου. Η πίστις η αυτοθυσία και το θάρρος σας έσωσαν την πατρίδα κινδυνεύουσαν εκ μέρους εκθρών, οίτινες ήλπιζαν να διαταράξουν την τάξιν και να ανατρέψουν την δυναστείαν. Οι εκθροί μας οφείλουν να γνωρίζουν σήμερον ότι τόσοσιν γενναία στρατεύματα είναι απίτητα και δύναμαι πλέον ν' ατενίζω το μέλλον μετ' εμπιστοσύνης. (υπογραφή: Χατζόπουλος, υπουργός των στρατιωτικών)

Συνεχίζονταν οι απεγνωσμένες δηλώσεις ατόμων που ισχυρίζονταν ότι ουδείς απολύτως δεσμός συγγενείας τους συνδέει με κάποιον βενιζελικό συλληφθέντα. Πρόκειται απλώς για συνωνυμία. Συνεχίζονταν και οι πληροφορίες για συλλήψεις.

Κατηγορία επί εσχάτη προδοσία και επί αποπειρά φόνου, απήγγειλε ο ανακριτής κ. Κονόρθος κατά του συλληφθέντος διευθυντού του Διδασκαλείου

της Μέσης Εκπαιδύσεως Γληνού.

Άρχισε να σκιτσάει άστοχα για να του περνάει η ώρα. Έμεινε κλεισμένος μέσα όλο το Σαββατοκύριακο και τη Δευτέρα βγήκε σεργιάνι για να ξεσκασει. Πρόσεξε που η κίνηση στους δρόμους είχε λιγοστέψει. Μερικοί έφευγαν με φορτωμένες άμαξες. Κανείς δεν δούλευε στις μισοτελειωμένες οικοδομές. Πολλά μαγαζιά εγκαταλειμμένα με σπασμένες πόρτες και παράθυρα.

Ανεπαίσθητα έφτασε στο Πανεπιστήμιο. Και κει η κίνηση λιγοστή. Η Σχολή ήταν ανοιχτή. Συνάντησε έναν συμμαθητή του βασιλόφρονα που έβγαινε από το γραφείο. «Τι νέα;» τον ρώτησε. «Οι καθηγητές ήταν όλοι τους προδότες!» είπε αγανακτισμένος κουνώντας το κεφάλι. «Τους έχουν συλλάβει». «Καλά τους κάνανε», άκουσε τον εαυτό του να λέει.

Στην επιστροφή πρόσεξε έναν νέο τρελό που άλλαζε με μανία καπέλα καθώς περπατούσε. Τον συμπαραστεκόταν ένας, προφανώς οικείος του, κρατώντας καινούριο ψαθάκι που ο τρελός φορούσε εναλλάξ με τη ρεπούμπλικα. «Θύμα των τελευταίων συμπλοκών στην πόλη», άκουσε κάποιον να λέει. Βάδιζε σεκλεισμένος και κάθε τόσο κάποιο χέρι ζητιάνου πρόβαλλε μπροστά του. Σταμάτησε στο περίπτερο και αγόρασε τις εφημερίδες. «Πωλείται και η επιστολή του Βενιζέλου προς τον Κόρακα», του υπέδειξε ο υπάλληλος. «Πολύ ενδιαφέρον», είπε και την αγόρασε.

Στη σοφίτα άρχισε να ξεφυλλίζει νευρικά τις εφημερίδες ψάχνοντας να βρει κάποια πλιαχτίδα αλήθειας. Ανελέπη η συκοφαντία και η προπαγάνδα.

Αναπολούσε τις συζητήσεις που είχε με τον ξάδερφό του τον Ανδρέα για την πρόσφατη ιστορία της χώρας: τον καταστροφικό πόλεμο του '97, την ελπιδοφόρα επανάσταση του 1909, τις δημοκρατικές αρχές του Βενιζέλου και τα οράματά του